

עין משפט
נר מצוה

בבא א ב מ"י מ"י חבל
מספרת הלכה :
בבא ד מ"י ש הל' ו :
בבא ד מ"י מ"י
מחברו ומתוסף הל' ד :
מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
מקוהות הלכה א טור
ש"ע מ"י טור ב ספק א :
בבא ד מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
אולפין הלכה א :
בבא ד מ"י מ"י מ"י מ"י
הלכה א :
בבא א ב מ"י מ"י מ"י
מספרת הלכה א :
בבא ד מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י
מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י מ"י

[illegible]

שימה מקובצת

§ סולת מאי לאו? א] קאמר ל"צ: ג] תיבתא אם אמר כד שכן ד' כבלי אחד נמחק: ד] שכן פ' מעוין שהעבור: ו] לכנסת: ז] ואמר ששביא: ח] זה אמר לו: ט] זה אמר לו: י] עיי' תוס' (יבמות דף ק"ד): יא] תיבה אחת נמחק: יב] מחרץ עירייתא שם ס"א (עירובין ע"ג) שכן ש"ל בהמה יהיו עולי רגלים וכלבים אוכלי תרומה: ה'רמב"ם: יג] אלא אמר הרי עלן מן השעורים: יד] המתרובץ רבו השעורים: טו] המעט רבו

להיות: [פז] ושיש:
[ח] מעכב כו: [ח] היא
דרכיית: [ח] נותרין מבשר:

קב:

לא שנו אלא דאמר מנחה אבל לא אמר מנחה לא. ואית דלגסי
אכל אמר מנחת פירות משום דמנחת דבוק לשעורין ולא שייך
לכלל גבי בלא שמן ולבנות: **מאי** לאו דלא אמר מנחה. וכגון דאמר
שמינח ב' בלא שמן לא אמר מנחה: **א**י הכי אימא סיפא עשרון
אמר ועירי לא שנו **א**
לא אמר מנחה לא ית
להא שמעתא אייתיבי
יביא סולת **ב** לאו דלא
מנחה בלא שמן ולב
מאי לאו דלא אמר
חצי עשרון יביא עשה
אמר מנחה לא דאמר
סיפא עשרון ומנחה
מנחה איחייב ליה בעשה
לא כלום קאמר **ג** הוא
עלי מנחה חצי עשרון
מנחה איחייב ליה בעשה
ולא כלום קאמר כי
עשרון אחרינא אי הכי
התנב דרך המתנדב
שמעון **ב** ביטש ר' י
בגמר דבריו אדם מ
אדם מנחה של שמי
אחד **ד** (אם אמר הרי
בכלי אחד) אם אמר
ששים בכלי אחד
ה' הציבור מביא ביום
שחל להיות בשבת
שהוא פחות מן הציבור
אלו לפרים ואילו לבכש
עם זה אלא עד ששים
ששים **ז** נבלות וששים
להם כל מלוח חכמים
טובל ובארכבים סאה
לטבול בהן: **גמ'**
מרי יהודה בר אילעא
ששים ואחד מביא שני
בכלי אחד פתח רבי י

[illegible]

ששים ואחד מביא ששים נגל אחד ואחד נגל אחד, ומתקשרין עמהם ג'ה' ששים דששים נגללן בית ירמיהו
נגון ששים ששורן אם לא נגל בלז אכל ששים ואחד אחר דליל בילה מחבנה בן נגלור חס השל אש
שכסאום מביא ששים ואחד מחנה חס לא ליה להביא, וידי הוא כמביא מחנה חס מקצותיו דששים נגללן,
נגון חטטה חקרון נגללן מחנה, י"ב שששים

לא שנו. דחפוס לשון ראשון
למימר כיון דאמר מנחה ל
שעורים מנחה אשעורים קאי
ל"א אבזל לא אמר מנחה לא

לא דאמר מנחה אבל רב נחמן וקאמר לה רבא לרב נחמן קמח דאמר מנחה לא דאמר תיביא שמן ולבונה תה לא דאמר מנחה שלם מאי לאו דלא מנחה אי הכי אימא גמא שנים כיון דאמר וכו' כי אמר חצי עשרון לא צריכי דאמר הרי ועשרון דכיון דאמר וכו' כי אמר חצי עשרון דאמר עשרון מייתי יבי שמעון פומר שלא נאמא דאמר רבא ר' אמרה דאמר [אף] פיס: מתני' : מתגרנד עשרון ומביא בכלי ילי ששים עשרון מביא הרי עלי ס"א מביא חד בכלי אחד שכן טוב הראשון של חג שנים ואחד דיו ליחיד אחד דאמר ר"ש והלא כן ואינם נבטלים זה ויכולין ליבול אמרו לו ואחד איין נבטלין אמר דאמר ר' יוחנן וכו' (בבא מציעא פ"א הל' ה') וכו' קרעו ס' פאה הוא איל שאילה למעלה מגין לאומר הרי עלי ס' בכלי אחד ואחד ו ר' דאמר ר' אילעאי ר' ראש

שנים ואחד דיו ליחד
לים ואלו כבשים אלו
בליחל בין הערבים
שהי הוא אמר וכל
שיכולה להיכלל אכל
מדת חכמים כן הוא
נו יוכל למכול וכביצה
וומאת אוכלין שלשה
חת אינו מממא מדרם
אמר רבי יודא כל
לבידה בילה מעקבת
דה אחת של בית
רבי יצחק בר ביסנא
נבילות שהוא מהור
של מלך ודעו עולי
קא מאי מעמאל לא
שבת ואל תאמנו ב

כלום שכן לכל ששים ואחד אי אפשר להבליג
ד להכלל מעבדות בו דכיון דהתני ר'קה עליה
דבר שזיה הקב"ה להביא ים עיטוב בעיקר
אם נילה התחבו לשנות עליו ולעכב ויש שח

אלא דאמר מנחה מן השעורים דאיכא
מנחה גמורה קמבין אבל אמר מנחה
ופטור דליכא למימר תפוס לשון ראשון.
אלא [ב] הרי עלי שעורים פטור דודאי

מנחה. אלא הרי עלי קמח אפי' הרי חייב דאין אדם מוציא דבריו לטעולה: **כי אמר חזי עשרון** לא אמר כלום. וליהיב חד עשרון וכו' לא: **ה"ל** הכי רבי **שמעון פוטר כו'.** כיון דתפוס לשון ראשון ואיברו אמר מנחה הרי המגיד **בדקך המתמנדים (א):** ה"ג אף **בגמר דבריו אדם נפסל.** ולא אזלינן בתר לשון ראשון למודיה ולא בתר אחרון למודיה אלא בתר כולהו וזה שאמר מנחה חזי עשרון ועשרון פירושי' ומפרש מנחה של חזי עשרון ועשרון ויטינו שלא בדקך המתמנדים (ב) ובשעת

רבי יוסף אמרו: מתני' ה"ג שכן
מלינו שהעבור מביא וכו'. לייב
פרים ל"ט עשרונים שלשה עשרונים
לפר וליו"ד כנשים י"ד עשרונים הרי
כ"ג ולשני אילים ד' עשרונים הרי נ"ז
ולשני תמדין שנים ולשני כנשי מוסף

שָׁמַע שֵׁשׁ הָיָה כִּסֵּאֵי: אַחֵר לִיהַר
שָׁמַעוּ. וְכִי אֶחָד מִכֵּסֵּא שְׁעָרִים כְּבִלִּי
אֶחָד הָיָה: וְהָלַךְ אֵלָיו לְפָרִים וְאֵלָיו
לְכַבְשִׁים. וְכִי מֵעַרְבַּ לָהּ מִיִּשְׁפָּלִי
שִׁמְנָת פְּרִים בְּלִילָתָה עָנָה שְׂנֵי לִוְיִן
לְעֶשְׂרֹן חֲמֵי הָיָה לְגִ' שְׁעָרִים וּמִנְחַת
בָּשָׂר בְּלִילָתָה רִכְבָּה רִבְעִיתִי הָיָה
לְעֶשְׂרֹן דְּהִינֵי שְׁלֹשׁ לִוְיִן אֵלָיו בְּזֹלָתוֹ
וְזוֹ מִזְוָה וּמִנְחָתוֹ ז' חֲסִירָה וְזוֹ יִמְרִיָּה:
אֵלָּה. מִמֵּנִי מָה אֵין מִצִּיר יִחִיד שְׁשִׁים
וְא' שְׁעָרֹן כְּבִלִּי אֶחָד דַּעַר שְׁשִׁים יִכּוּלִין
לִיבְלֹל כְּבִלִּי חֲבִיר בְּזִלּוֹ אֶחָד וְאֵלֵּאִיבִיר
דְּרִבִּי אִלְיֹשֻׁר בֶּן יַעֲקֹב נִקָּט לֵה יוֹ' בִּפְ'
שְׁמֵי מִדּוֹת (לְעִילָה עָלֵי) א' (אֲשִׁי) בִּפְ'
שֶׁל שְׁשִׁים שְׁעָרֹן אֵין לֵה יוֹ' אֵלָּה לִוְיָהּ:
יוֹ' כְּשִׁשִׁים וְאֶחָד אֵין בְּנִלְלֵין. בְּחִמִּיָּה:
בְּב' רֹאשׁ הַמַּדְבָּרִים כֹּכַל מִקּוֹס. קָרִי
לִיהַר הָיָה מֵעֶשֶׂה דְּמִשְׁחָה בְּחִסְתָּה
שֶׁנָּה (דָּף לֵאמֹר): כֹּל הָרָעָה לִיבִילֵה. כְּזֹן
שְׁשִׁים שְׁעָרִים רֹאשִׁים לִיבְלֹל מִלּוֹג:

אין כילה מעכבסן. דאס איז בלל
שער: כילה מעכבס בוי. דעמין
שיהא רחוי ליכלל: ווערן חכמים אס
דמא. שילא ממנה: ברביעית. וועל אס
יז בוי רביעית יפרשו ממנה כנבילה.
ואידי דאזיי לעיל בשעורים כל מדת
חכמים כן הם נקט נמי להאי דשיעורא
דבבן היא. י"א רביעית דאי יכול לקרוש
ולעמוד דאי: כית: והיו נטריין
י"א ערודיות לאריות. ערודי היער היז
נטרין לערך האריות: כלוקח פסולא
פסגה לשנה. שאין לו קרקע לחיות
והיינו חיוו תלואים שאינו יודע אס היז
לוי משות לשנה בכהא: הפלטר. חמס:
וההוא

ויהרוא
ויהרוא וי' לא כלל נתי' מאי י' והתנן אם לא כלל כשר, ומי
תמן וזה לכוז דתנתי' ב'ליל' ש"מ שאני הקרי' להבי' מתנתי'
הנאמ' להבי' בנאמ' ענין שאני הקרי' ולא ענין אחר, אלא
משכני' י' י' וי' ש"מ ע"פ ר"ט.

(א) וּפְסָחִים לַיְלָה (ב) עֲלֵיתָ
(ג) וְכִרְבֹּתָ סָבִי שָׁמָּה לֵאמֹר
(ד) תִּמְנוּתוֹת קֹדֶר רִיבֵי יָהּ
(ה) כִּי בֵּרַךְ עָלָיִךְ וְחִילֵיךְ קִדְּשִׁיךְ
(ו) יִצְחָקוּ וְיִשְׂמְחוּ בְּדָבָר יָהּ
(ז) תִּחְסוּתוֹךְ נִדְרֵיכֶם עֲלֵי
(ח) עֲשִׂיתָ וְעָשִׂיתָ מִיָּהּ (וְלֹא סֹכֵר
(ט) עַם יִשְׂרָאֵל וְכִי תִּשְׁמַע הַדָּבָר
(י) בְּרִיחֵי אֶרֶץ וְגַם כִּי וְלֹאמֵר יָהּ
(יא) מִשְׁמַע הַדָּבָר וְכִי יִלְחָם
(יב) מִשְׁמַע הַדְּרִימוֹת (יג) וְלִפְעָלֶיךָ
(יד) יִשְׁפֹּעַ יְדֵיכֶם לִפְנֵי הַבָּיִת מִלְּפָנֶיךָ
(טו) וְלִפְנֵי מִן וְעַם קִדְּשִׁי וְכִי
(טז) וְלִפְנֵי עֲשִׂיתָ וְעָשִׂיתָ מִיָּהּ

1. וְכָל מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן
וְיִצְרָכָה לֵקֵל בְּנֵי אֹהֶל
תְּהִיָּה אִישׁ בְּאָחִיו
וְיִקְרָא ז' "

2. וְהָיוּ חִיף תְּלָאִים לָךְ
מִגֵּד וּפְחָזִת לֵילָה וְיוֹמָם
וְלֹא תִאֲמֹן בְּדַחֲוִי:
דְּבָרִים כֵּת 10

(א) ישיי דיה הייג אף וסי
המתנדבים ולא ברסי
בשיטת ד' יופי אמרו:
(ב) דיה אלל מפני וסי כפרק
שמי מדות דאמר אפילו:

[illegible]